

Havkajakturen til Stadil Fjord lørdag den 16. maj 2009

Der var varslet regn og frisk vind til lørdagen, men alligevel begyndte glade turdeltagere at møde op ved Pagaj allerede før kl. 08.00. Vi fik hurtigt lastet den nye trailer med det fornødne antal kajaker – herunder klubbens to nye Valley-kajaker, som er tiltænkt havkajakpigerne. Brian var mødt og gav en hurtig lektion i behandlingen af kajakerne, som er uden ror. Derpå drog de tolv deltagere af sted mod Alrum ved Stadil Fjord, hvor der var en lille bådebro og sandstrand med gode muligheder for søsætning.

Efter aflæsningen – i regnvejr – undersøgte Lis og Bente – om formiddagskaffen kunne indtages i tørvejr i en nærliggende shelter. Det gjorde vi så, og det regnede da også mindre inde i shelteren, med taget var alt andet en tæt. Men vi fandt alle en plads og fik kaffe med tilbehør, og allerede her var der en rigtig god stemning blandt deltagerne, som var en blandet flok af garvede roere, lidt øvede og helt nye. På et medbragt kort, hvor farverne på grund af tagdryppet hurtigt løb lidt ud, kiggede vi på dagens rovand. Af hensyn til de nye valgte vi at lægge ruten over mod den østlige kyst mod Sirsbæk og Hee for at undgå de større bølger mod vest.

Vi fik pakket sammen og kom i kajakerne og drog af sted. Jan og Ulrik, der også er glade for jagt, var forrest, og det var måske derfor, at de ville helt ind i rørskovene for at se om de kunne klappe en and med pagajen. Fra Ringkøbing Kajakklub havde vi fået at vide, at man godt kunne ro under broen ud til Hindø, og det var sandt. Der var ikke meget vand under kajakerne på det sted, men vejrguderne gjorde deres til, at fylde mere på. Vi dannede flåde efter broen – hørte gøgen kukke – og drev efter Peters gps sydover med op mod tre kilometer i timen.

Næste mål var et smut ind i Vonåen, så vi fortsatte mod sydøst. Et bundgarn delte nu flokken. Nogle roede helt ind under land, andre fortsatte lige mod garnet, og vi forsigtige tog turen uden om. Ingen røg i nettet og vi samles så i tragten, hvor Hover å og Vonå løber ind og ud af Stadil Fjord. Vi så rørhøgen flakse over rørskovene, og en skallesluger dykkede foran kajakken. Første gang så vi kun uroen i vandet, og troede så blot af det var en fisk, men lidt efter var der i hel figur.

Efter et lille smut ind i Vonå, hvor de ivrigste deltagere var på vej til Ringkøbing indtil, de blev kaldt tilbage ved hjælp af Jens Peders fløje, gik turen tilbage til fjorden. Her fik vi vinden ind fra agten og vi satte kursen mod det lille hul mellem Svellebusk - en sivø ved Hindø - og Holmsland, og snart fik ret store bølger ind bagfra. Nogen syntes vist, at det var lidt vildt. Da vi nærmede os Svellebusk kunne vi tydeligt se klitterne helt ude i vest, og på den ene så vi et af de mange gamle sømærker, som er på klitterne langs Vestkysten. Pludselig hørte vi rørdrummens stemme fra rørskovene. Nogen siger, at den "pauker", jeg synes nu mere det lyder som en, der blæser henover en tom vinflaske. Men ingen var i tvivl. Det var rørdrummen, som jeg aldrig har hørt den "live" før.

Så skulle vi finde Røjklit jollehavn, hvor vi ville holde frokostpause. Vi viste på forhånd, at der var tale om en smal indsejling mellem sivene, og at vi skulle se efter en flagstang og tre stakke bundgarnspæle. Disse kendemærker fandt vi nemt, men de forreste roere havde taget det med den smalle indsejling lidt for bogstaveligt, så de fandt "køkkentrappen" til havnen. Vi var kun fem roere, den kom standsmæssigt ind havnebassinet, så vi kunne benytte ophalerrampe og broer til en ordentlig landgang.

De tre stakke bundgarnspæle er indrettet som tre hytter, og her var taget tæt – bortset fra et røghul øverst oppe – og der var lige plads til os alle rundt langs væggen. Det blev en hyggelig frokost, hvor vi forlængede vores liv med mange gode grin, og hvor der også blev lejlighed til at en lille forsinket præsentationsrunde, som sluttede med mumien Bente, der var viklet ind i folie for at holde varmen. Det meget våde kort over fjorden kort frem igen, og for at få mest muligt læ aftalte vi at ro hjem langs nordsiden af Hindø og op langs østkysten igen.

Efter besøg i de levende hegn gik vi på vandet igen, og snart var alle samlet med kurs mod Hindø. Der så meget dejligt ud derinde. Hejrer lettede fra rørskoven og fårene gik inde på øen med deres lam. Der var læ og regnen var næsten hørt op, så det var ren idyl. Længere fremme langs kysten talte vi i bagtroppen om, at vinden vist var løjet af, så vi måske skulle lægge kursen direkte over mod Alrum, og pludselig begyndte de forreste at ro udad. De havde nemlig fået øje på Jans hvide bil, der meget tydeligt aftegnede sig mod den regntunge grå baggrund.

Halvt ude på fjorden var der nok at se til, for her drillede de forholdsvis kraftige krappe bølger noget. En roer i de nye kajakker blev hele tiden blæst ud af kurs, men det hjalp da finnen kom op. Bagefter måtte jeg have hjælp, fordi wiren til roret var sprunget ud af fastspændingen på roret. Så kunne jeg ikke styre, og derved blev jeg blæst ud af kurs, og jeg kunne ikke få roret op, fordi trækket gik skævt på selve roret. Men både Jan og Bent havde set mine vanskeligheder. Jan fik roret op, og så gik det "hjem" til Alrum.

Vi fik hurtigt pakket, skiftet til tørt tøj og rullet affaldssække ud på sæderne til enkelte våde passagerer, og så gik det hjemad – bag dukkede ruder – for vi var lidt "klamme" uden på. Jeg fornemmer at alle havde en god tur på trods af vejret, og efter aflæsning ved Pagaj tog vi afsked efter en god dag på vandet.

Deltagerene var Bente, Marianne, Lis, Peter, Jens Peder, Karl Georg, Ulrik, Jan, Bent, Gert, Leon og Ole. Dagens rute, der blev 14 – 15 km – for Peter en del længere - ses på kortet herunder, og Jens Peders gode billeder fra turen ses under "Fotos" på Pagajs hjemmeside.

Tak for god dag til Jer alle sammen.

Mange hilsner fra

Ole